സെന്റ് ജോസഫ്സ് സ്കൂൾ ആഡിറ്റോറിയം

തിരുവനന്തപുരം

14.04.2009

പൗരോഹിത്യ സ്വീകരണം - 2009

(ലൂക്കാ 4, 16-23)

''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' (ലൂക്കാ. 4, 23)

1. ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക''

ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ നാം വായിച്ചുകേട്ടതുപോലെ, യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചൊല്ല്, അഥവാ പഴമൊഴിയായിരുന്നു ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' എന്നത്. ഈ ചൊല്ലിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് നമുക്കറിയാം. രോഗശമനത്തിന് മരുന്നുകൾ നൽകുന്നവനാണ് വൈദ്യൻ. ഈ വൈദ്യൻ തന്നെ രോഗിയായാലോ? തന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരുവൻ രോഗപ്രതിവിധികൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് നിർണ്ണയിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിൽ ഒരു കഴമ്പുമില്ലെന്നാണ് ഈ ചൊല്ലുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ''കുറുന്തോട്ടിക്ക് വാതം പിടിച്ചാലോ!'' എന്ന ഒരു ചൊല്ല് നമ്മുടെ ഭാഷയിലുമുണ്ട്. വാതരോഗത്തിനുള്ള പ്രതിവിധിയായി വൈദ്യന്മാർ നൽകുന്നതാണ് കുറുന്തോട്ടി. ആ കുറുന്തോട്ടി തന്നെ വാതം പിടിച്ചതാണെങ്കിൽ അത് ഗുണത്തെക്കാളേറെ ദോഷം ചെയ്യുമെന്ന ധ്വനിയാണ് ഈ ചൊല്ലിനുള്ളത്. ഇതുതന്നെയാണ് ''വൈദ്യാ നീ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' എന്ന ചൊല്ലുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

2. ഈ ചൊല്ലിന്റെ സുവിശേഷ പശ്ചാത്തലം

ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത സ്വന്തം നാട്ടുകാർ യേശുവിനോടു പറയുന്നതായി യേശു തന്നെ എടുത്തു പറയുന്നതാണ് ഈ ചൊല്ല്; ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' എന്ന ചൊല്ലിന്റെ പശ്ചാത്തലമിതാണ്. യേശു സ്വന്തം നാടായ നസ്രത്തിലെ സിനഗോഗിൽ പ്രവേശിച്ച് തിരുവചനങ്ങൾ വായിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ എല്ലാവരും യേശുവിനെ വളരെയേറെ ശ്രദ്ധയോടെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് തന്നിലുണ്ടെന്നും അവിടുന്നു തന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരുക്കുകയാണെന്നുമുള്ള വചന പാരായണവും വചന വ്യാഖ്യാനവും കേട്ടപ്പോൾ അവരെല്ലാം യേശുവിനെ പ്രശംസിക്കുകയും അവന്റെ നാവിൽ നിന്നു കേട്ട കൃപാവചസ്സുകൾ കേട്ട് അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ പ്രശംസയും അത്ഭുതത്തിന്റെ വികാരങ്ങളും അധികം നേരം നീണ്ടുനിന്നില്ല. തങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന ഒരു പാവപ്പെട്ട കുടുംബത്തിലെ തച്ചന്റെ മകൻ തങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ തുനിയുന്നത് അവർക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിച്ചില്ല. കുടുംബപശ്ചാത്തലമൊക്കെ ഒന്നുകൂടി മേന്മയുള്ളതും കുലീനവുമാക്കിയിട്ടു മതി തങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ എന്ന ധ്വനിയാണ് ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' എന്ന അവരുടെ ഈ ചൊല്ലിനുള്ളത്. ഒരു പ്രവാചകനും സ്വന്തം നാട്ടിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച അവസരത്തിലാണ്, ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' എന്ന ചൊല്ല് യേശു എടുത്തു കാണിക്കുന്നത്.

യേശുവിനോട് സ്വന്തം നാട്ടുകാർ ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ അവഗണിക്കുകയും തിരസ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ അതിലും കൂടുതൽ ആളുകൾ നമ്മോടും ഇതുതന്നെ പറയുകയും നമ്മെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യും. ''പച്ചത്തടിയോട് അവർ ഇങ്ങനെയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഉണങ്ങിയതിന് എന്തു സംഭവിക്കും?'' (ലൂക്കാ. 23, 31) എന്ന

ജറുസലെം പുത്രിമാരോടുള്ള യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ നമുക്കു സുപരിചിതങ്ങളാണല്ലോ. ''ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെക്കാൾ വലിയവനല്ല'' (ലൂക്കാ. 6, 40) എന്ന് നാം എപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കണം.

3. ഈ ചൊല്ല് നിങ്ങളുടെയും എന്റെയും ജീവിതത്തിൽ

ഇന്നത്തെ ഈ പട്ടാഭിഷേകവും ആഘോഷങ്ങളുമൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം നാട്ടിലും അതുകഴിഞ്ഞ് പല ഇടവകകളിലും ചെന്ന് യേശുവിനെ അനുകരിച്ച് നിങ്ങളും പറയാൻ പോകുന്നതിതാണ്: ''കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ മേൽ ഉണ്ട്. ദരിദ്രരെ സുവിശേഷം അറിയിക്കാൻ അവിടുന്ന് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ബന്ധിതർക്ക് മോചനവും അന്ധർക്ക് കാഴ്ചയും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യവും കർത്താവിനു സ്വീകാര്യമായ വത്സരവും പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അവിടുന്നു എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു''. അത്ഭുതത്തിന്റെ വികാരങ്ങളോടെ നിങ്ങളുടെ ഈ വാക്കുകൾ, നിങ്ങളുടെ ഈ അവകാശവാദം ശ്രവിക്കുന്ന ധാരാളം പേരുണ്ടാവും. ഇല്ലെന്നു പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും നിങ്ങളെ വിമർശിക്കുകയും ചോദ്യം ചെയ്യുകയും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടാവും. നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും പെരുമാറ്റ രീതികളും കുടുംബപശ്ചാത്തലവുമൊക്കെ അറിയുന്ന പലരും, യേശുവിനോടു സ്വന്തം നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞതുപോലെ, തീർച്ചയായും നിങ്ങളോടും പരിഹാസപൂർവ്വം പറയും: ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക''. യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ചൊല്ല് തികച്ചും അപ്രസക്തമാണ്. കാരണം അവിടുന്ന് എല്ലാം തികഞ്ഞവനാണ്; ഒരു കുറവുമില്ലാത്തവനാണ്. എന്നാൽ ബലഹീനരും കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളുമുള്ളവരായ നമ്മോട് ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' എന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുകയാണെങ്കിൽ അത് എപ്പോഴും അപ്രസക്തമെന്നും അടിസ്ഥാന രഹിതവുമെന്നു പറഞ്ഞ് തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. അവരൊക്കെ പറയുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും കഴമ്പുണ്ടോയെന്ന് ആത്മപരിശോധന ചെയ്തു നോക്കാനുള്ള വിശാല മനോഭാവവും എളിമയും നമുക്കുണ്ടാവണം.

കുറേനാളുകൾക്കു മുമ്പ് ഒരുപറ്റം ആളുകൾ ഞാൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനുള്ളിലേയ്ക്ക് ഇരച്ചു കയറി. ഗേറ്റിന്റെ പൂട്ട് ബലം പ്രയോഗിച്ച് പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഭവനത്തിനുള്ളിൽ കയറി. അവിടെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കുകയും ദീർഘസമയം ബഹളമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. വൈദീകരെ കയ്യേറ്റം ചെയ്യുകയും ചെടിച്ചട്ടികൾ അടിച്ചു തകർക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നെ കാണണമെന്ന് നിർബ്ബന്ധം പിടിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ താഴോട്ടിറങ്ങി വന്നു. വേദനയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും സ്നേഹത്തോടും ക്ഷമയോടും അക്രമമാർഗ്ഗങ്ങൾ വെടിഞ്ഞ് പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി നിയമാനുസൃതമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ഉപദേശം അവർക്ക് രസിച്ചില്ല. അതിനു മറുപടിയായി എന്നിലുണ്ടെന്ന് അവർ ആരോപിക്കുന്ന ധാരാളം തെറ്റുകളെ തിരുത്താനാണ് അവർ എന്നോട് പറഞ്ഞത്. ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അവർ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടത് ഇതുതന്നെയാണ്; ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക''. പ്രതികാരമനോഭാവത്തോടെ ഒറ്റയടിക്ക് അവരുടെ ആരോപണങ്ങളെയെല്ലാം തള്ളിക്കളയാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. പിറ്റേ ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ എന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെയും ആത്മശോധനയുടെയും വിഷയം എനിക്കെതിരായുള്ള അവരുടെ ആരോപണങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു: ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക''. എന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും തെറ്റുകളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയൊക്കെ തിരുത്തുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി തന്നെയാണ് ഞാൻ ഈ ആത്മശോധനയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും മുതിർന്നത്. എന്നാൽ ബലപ്രയോഗത്തെയും സമ്മർദ്ദതന്ത്രങ്ങളെയും ഭയന്ന് മൂല്യങ്ങളെയും ആദർശങ്ങളെയും ബലികഴിക്കാനാവില്ലല്ലോ.

ഇപ്രകാരമുള്ള എന്റെ കയ്പു നിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങൾ ചില വൈദീകരുമായി പങ്കുവച്ചപ്പോൾ അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞതിതാണ്: ''പിതാവേ, പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് വല്ലപ്പോഴുമുള്ള ചില അനുഭവങ്ങളാണ്. ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇത് നിത്യസംഭവങ്ങളാണ്.'' നമ്മുടെ ജനങ്ങളെല്ലാം വഴിതെറ്റിപ്പോയെന്നോ, സഭയോടും സഭാ ശുശ്രൂഷകരോടും സ്നേഹമില്ലാത്തവരാണെന്നോ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഓരോ ഇടവകയിലും നാലോ അഞ്ചോ ആളുകൾ മതി നാടകീയമായ കോലാഹലങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ. സഭാ ശുശ്രൂഷകരുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ നല്ലൊരുഭാഗം ആളുകളും നിഷ്ക്രിയരാണ്. പലപ്പോഴും ഇപ്രകാരം കയ്പു നിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയാണല്ലോ നവാഭിഷിക്തരാകുന്ന ഈ സഹോദരന്മാരെ ഞാൻ പറഞ്ഞയക്കാൻ പോകുന്നത് എന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു നിങ്ങളോട് വളരെയേറെ സഹതാപം തോന്നുന്നുണ്ട്. പുരോഹിതൻ ബലിയർപ്പിക്കേണ്ടവനാണല്ലോ. പൗരോഹിത്യ സ്വീകരണത്തിലൂടെ യേശുവിനോടൊപ്പം നാമും ബലിവസ്തുക്കളാണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാൻ ഇങ്ങനെയുള്ള തിക്താനുഭവങ്ങൾ ഉപകരിക്കും. അതേസമയം തന്നെ നാം ബലഹീനരാണെന്ന വസ്തുത നാം മറന്നു പോകരുത്. ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' എന്ന ചൊല്ല് മുഖവിലയ്ക്കെടുത്ത് ആത്മശോധന ചെയ്യാനുള്ള വിനയം നമ്മുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കണം.

4. ക്രിസ്തു ദൈവപിതാവിന്റെയും പുരോഹിതൻ ക്രിസ്തുവിന്റെയും പ്രതിരൂപം.

ഇക്കഴിഞ്ഞ മാർച്ച് മാസം 16-ാം തിയതി വൈദീകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുസംഘത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ട് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ വൈദീകരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതിതാണ്: ''ലോകത്തിലേയ്ക്ക് താൻ ദൈവത്തെ ആനയിക്കുന്നു എന്ന അവബോധം ഓരോ പുരോഹിതനും ഉണ്ടായിരിക്കണം''. മാർപ്പാപ്പാ തുടർന്നു: ''മെത്രാന്റെ കൈവയ്പ്പോടെ, സഭയുടെ സമർപ്പണ പ്രാർത്ഥനയോടെ, അർത്ഥികൾ പുതിയ മനുഷ്യനായി തീരുന്നു. അവർ 'വൈദീകർ' ആയിത്തീരുന്നു''. അതായത് അവരോരോരുത്തരും മറ്റൊരു ക്രിസ്തുവായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് വന്നതിന് ഒരേ ഒരു ഉദ്ദേശമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ; അതായത്, ലോകത്തിലെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും പിതാവ് ആരാണെന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുക, കേൾപ്പിച്ചു കൊടുക്കുക, അനുഭവവേദ്യമാക്കി കൊടുക്കുക. ഇന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ട് തന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ദൈവത്തെ കാണിച്ചു കൊടുക്കാനും കേൾപ്പിച്ചു കൊടുക്കാനും അനുഭവവേദ്യമാക്കി കൊടുക്കാനുമുള്ള ഒരു ദൗത്യമാണ് പൗരോഹിത്യ സ്വീകരണത്തിലൂടെ ഓരോ അർത്ഥിയും ഏറ്റെടുക്കുന്നത്.

ബലിയർപ്പണത്തിനായി നാം സമർപ്പിക്കുന്ന അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും മേൽ കൂദാശ വചനങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അവയിൽ ബാഹ്യമായ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നും കാണാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അവ അപ്പവും വീഞ്ഞും ആയിരിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ സത്താപരമായ വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നുവെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു; അപ്പവും വീഞ്ഞും ക്രിസ്തുവിന്റെ തന്നെ ശരീരരക്തങ്ങളായി മാറുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെ പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുന്ന ഈ അർത്ഥികളെല്ലാം മെത്രാന്റെ കാഴ്ചവെയ്പും പ്രതിഷ്ഠാ പ്രാർത്ഥനയും വഴി, ഇവരുടെ വ്യക്തിത്വങ്ങൾക്ക് ഒരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, സത്താപരമായ ഒരു വ്യതിയാനത്തിന് വിധേയരാവുന്നു; ഇവരെല്ലാം ക്രിസ്തുവിന് അനുരൂപരാകുന്നു. അതായത് ഇവരോരോരുത്തരും മറ്റൊരു ക്രിസ്തുവായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിത, പ്രവാചക, രാജകീയ ധർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും മായാത്ത ഒരു മുദ്ര ഈ കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്ന ഓരോ അർത്ഥിയുടെ മേലും പതിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപാവരമായ ഈ മായാത്ത മുദ്രയിലൂടെയാണ് ഓരോ അർത്ഥിയും പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന് അനുരൂപനായിത്തീരുന്നത്.

ഇതേക്കുറിച്ച് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മതബോധന ഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: ''സാധുവായി പട്ടം സ്വീകരിച്ച ഒരാളെ, ന്യായമായ കാരണത്താൽ തിരുപ്പട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കർത്തവ്യങ്ങളിലും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയോ വിലക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ നിഷ്കൃഷ്ടാർത്ഥത്തിൽ, അയാൾക്ക് വീ - pമൊരു അൽമായനാകാൻ കഴിയുകയില്ല. കാരണം, തിരുപ്പട്ടം പതിക്കുന്ന മുദ്ര എക്കാലത്തേതുമാണ്. തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ച ദിവസം ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന വിളിയും ദൗത്യവും അയാളെ ശാശ്വതമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു'' (1583).

5. കൗദാശികമായും വ്യക്തിപരമായും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള പുരോഹിതന്റെ അനുരൂപണം.

ഈ മുദ്രയിലൂടെ ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പുരോഹിതന്റെ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള അനുരൂപണം വെറും കൗദാശികമായിരുന്നാൽ മാത്രം പോരാ വ്യക്തിപരമായും ഈ അനുരൂപണത്തിൽ അനുദിനം വളരുവാൻ ഓരോ വൈദീകനും ശ്രമിച്ചുകൊ - lിരിക്കണം. ഉദാഹരണത്തിന് അന്ത്യ അത്താഴസമയത്ത് യേശു അപ്പവും വീഞ്ഞുമെടുത്ത് തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളാക്കി പകർത്തി ശിഷ്യന്മാർക്ക് നൽകിയപ്പോൾ യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തോടുകൂടി, ഹൃദയനൈർമ്മല്യത്തോടു കൂടി അവ സ്വീകരിച്ച പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാരിലും യേശു പ്രവേശിക്കുകയും അവർ യേശുവിന് അനുരൂപരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതേ ദിവ്യകാരുണ്യം യേശുവിനോടുള്ള വെറുപ്പോടുകൂടി, യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാനുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി സ്വീകരിച്ച യൂദാസിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പിശാചു പ്രവേശിച്ചുവെന്നാണ് യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് (cfr യോഹ 13, 26-27).

ഇതുപോലെ പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുകയും കൂദാശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നവരിലെല്ലാം, അവർ യോഗ്യരാകട്ടെ, അയോഗ്യരാകട്ടെ, അവരിലെല്ലാം പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ മുദ്രയു - l. എന്നാൽ അയോഗ്യതയോടെ പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുകയും കൂദാശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതന്മാരെ പിശാചിനോടൊപ്പം പരിഗണിക്കണമെന്നാണ് വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിൻ പറയുന്നത്. എങ്കിലും വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അയോഗ്യരായ വൈദീകരിലും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ മുദ്രയുള്ളതു കാരണം വ്യക്തിപരമായി അവർ സ്വയം നശിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അവരിലൂടെ വിശ്വാസികൾക്കാവശ്യമായ കൃപാവരങ്ങൾ ഒഴുകിക്കൊ - p തന്നെയിരിക്കും. അയോഗ്യരായ വൈദീകൻ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ ആ വൈദീകൻ മുമ്പത്തെക്കാളും കൂടുതൽ പാപിയായിത്തീരുന്നു. വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിൻ തന്നെ ചൂ - lക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ സൂര്യരശ്മികൾ മാലിന്യങ്ങളും പൊടിപടലങ്ങളും നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോഴും ഈ രശ്മികൾക്ക് ഒരു കളങ്കവുമേല്ക്കുന്നില്ല. ''അശുദ്ധമായ വസ്തുക്കളിലൂടെ കടന്നു പോകേ - lവന്നാലും അത് അതിൽത്തന്നെ അശുദ്ധമാക്കപ്പെടുന്നില്ല'' (കത്തോ. മത. 1534). ഇതുപോലെ അയോഗ്യരായ വൈദീകർ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്ന കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും വിശ്വാസികൾക്ക് കിട്ടേ - കൃപാവരങ്ങൾക്ക് ഒരു കുറവും സംഭവിക്കുന്നില്ല.

അതുകൊ - l നവാഭിഷിക്തരാകുന്ന ഈ സഹോദരന്മാരോടും എല്ലാ വൈദീക സഹോദരങ്ങളോടും എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതിതാണ്. കൗദാശികമായ മുദ്ര നമുക്കു നൽകുന്ന ക്രിസ്തുവമായുള്ള അനുരൂപണം കൊ - p മാത്രം നാം സംതൃപ്തരാകരുത്. ജീവിത വിശുദ്ധിയിലൂടെ കൗദാശികമായ ഈ അനുരൂപണത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും അനുദിനം കൂടുതൽ കൂടുതൽ തിളക്കമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുവാനും നമുക്കു കഴിയണം. ''വൈദ്യാ, നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക'' എന്ന ചൊല്ലിനെക്കുറിച്ച് ദിനവും ധ്യാനിക്കുകയും ആത്മപരിശോധന ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ

യേശുവുമായുള്ള അനുരൂപണത്തിൽ നാം എവിടെ നിൽക്കുന്നുവെന്ന് ആത്മാർത്ഥതയോടെ വിലയിരുത്തുവാൻ നമുക്കാവണം.

6. പഠനത്തിലൂടെയും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയുമുള്ള പുരോഹിതന്റെ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള അനുരൂപണം.

പല വൈദീകരെക്കുറിച്ചും ഇന്നു പൊതുവേ കേൾക്കുന്ന ഒരു പരാതി, അവർ പഠനത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വേ - പ്രാധാന്യം നൽകുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. പഠനവും പ്രാർത്ഥനയും കൂടാതെ പൗരോഹിത്യ ധർമ്മം ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഈ ര - þ കാര്യങ്ങളിലും വീഴ്ചവരുത്തുന്നവർക്ക് പൗരോഹിത്യ ജീവിതത്തിൽ സംതൃപ്തി കെ - ാനുമാവില്ല.

നവാഭിഷിക്തരാകാൻ പോകുന്ന ഈ സഹോദരന്മാർക്ക് എത്ര വയസ്സുെ - ¶് ഞാൻ പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു. ഏകദേശം മുപ്പതോളം പ്രായമുള്ളവരാണ് ഇവരോരോരുത്തരും. യേശുവും മുപ്പതാം വയസ്സിലാണ് തന്റെ പരസ്യജീവിതം ആരംഭിച്ചത്. ഈ മുപ്പതു കൊല്ലവും യേശു പഠനത്തിലൂടെയും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും പരസ്യജീവിതത്തിനായി ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നും കുടുംബത്തിൽ നിന്നും സമൂഹത്തിൽ നിന്നും യേശു വളരെയേറെ പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചു. അവൻ ജ്ഞാനത്തിൽ വളർന്നുവെന്നാണല്ലോ സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ ദേവാലയത്തിൽചെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ബാലനായ യേശുവിനെയും നാം കാണുന്നു - ്. പഠനവും പ്രാർത്ഥനയുമായിരുന്നല്ലോ പരസ്യജീവിതകാലത്തെ യേശുവിന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെ കാതലായ ഭാഗവും. മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുവാനും പ്രാർത്ഥനയുടെ മാതൃക അവർക്ക് നൽകുവാനും യേശുവിനെ സഹായിച്ചത് മുപ്പതുകൊല്ലക്കാലം യേശു ആർജ്ജിച്ചെടുത്ത വിജ്ഞാനവും പ്രാർത്ഥനാനുഭവവുമായിരുന്നു.

ഏതാ - ് കഴിഞ്ഞ മുപ്പതു കൊല്ലക്കാലത്തിനിടയ്ക്ക് നവാഭിഷിക്തരാകാൻ പോകുന്ന നിങ്ങൾ ഭവനങ്ങളിലായിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളും കുടുംബാംഗങ്ങളും ഗുരുക്കന്മാരും നാട്ടുകാരും നിങ്ങളെ ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയുടെ മാതൃക അവർ നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയും പ്രാർത്ഥനാനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് നിങ്ങളെ നയിക്കുകയും ചെയ്തു. സെമിനാരികളിലെയും പരിശീലന കേന്ദ്രങ്ങളിലെയും നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നതും പഠനവും പ്രാർത്ഥനയുമാകുന്ന അച്ചുത - ിലായിരുന്നല്ലോ. ഇതിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുക, വിശുദ്ധീകരിക്കുക എന്ന നിങ്ങളുടെ പൗരോഹിത്യ ധർമ്മത്തിലെ സുപ്രധാന കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ശക്തി നിങ്ങൾ സംഭരിക്കുകയായിരുന്നു. പഠനത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും വീഴ്ചവരുത്തുകയെന്നത് പൗരോഹിത്യ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വീഴ്ചയാണ്. പിന്നെയങ്ങോട്ട് പൗരോഹിത്യ ജീവിതം ഒരു ഭാരമായി അനുഭവപ്പെടുകയും ഒരർത്ഥവുമില്ലാത്തതായി തോന്നുകയും ചെയ്യും.

പഠനത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും പല വൈദീകരും പുറകോട്ടുപോകുന്നതിനെ പലരും ന്യായീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്. സെമിനാരികളിലെയും പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങളിലെയും അന്തരീക്ഷമല്ലല്ലോ ഇടവകകളിലും പ്രവർത്തന രംഗങ്ങളിലുമുള്ളത്. ഏറ്റെടുക്കേ - ിവരുന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജോലിത്തിരക്കുകളും വ്യത്യസ്തമായ സാഹചര്യങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പഠനത്തിനും അനുകൂലമായവയല്ലെന്ന് പലരും ചൂ - ിക്കാണിക്കാറു - ്. എന്നാൽ ഈ ന്യായവാദം അത്ര ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്താണ് ഒരു വൈദീകൻ ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ? എന്തിനായിട്ടാണ് ഒരു വൈദീകന് തിരക്കുപിടിച്ച ജീവിതം നയിക്കേ - ിവരുന്നത്? മറ്റുള്ളവരെ

പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനാനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഒരു വൈദീകൻ ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഉത്തരവാദിത്വം; ഒരു വൈദീകന്റെ ജോലിത്തിരക്കുകളെല്ലാം ഈ ഉത്തരവാദിത്വ നിർവ്വഹണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു. അപ്പോൾ പഠനത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വേ - {X പ്രാധാന്യം നൽകാതെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചും ജോലിത്തിരക്കിനെക്കുറിച്ചും പറയുന്നതിൽ ഒരു അർത്ഥവുമില്ല.

7. പഠനത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള അനുരൂപണത്തിന് അനുകൂലമായ സാഹചര്യം

ഇന്ന് നമ്മുടെ ഇടവകകളിലെയും സമൂഹത്തിലെയും സാഹചര്യങ്ങൾ പഠനത്തെയും പ്രാർത്ഥനയെയും പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നുവെന്ന ന്യായവാദവും അത്ര ശരിയാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല; നേരെമറിച്ച് പ - tത്തതിനെക്കാൾ കൂടുതലായി പഠനത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങളാണ് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുള്ളത്. ഉദാഹരണമായി ഇന്നു നിങ്ങൾ ഇടവകകളിലേക്ക് ചെല്ലുമ്പോൾ കാണാൻ പോകുന്ന ര - p പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിനായുള്ള നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ അടങ്ങാത്ത ദാഹവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പ്രാർത്ഥനാ ഗ്രൂപ്പുകളുമാണ്.

വേദപുസ്തകത്തിന്റെ പതിപ്പുകൾ ഇന്ന് ചൂടപ്പം പോലെയാണ് വിറ്റഴിയുന്നത്. നമ്മുടെ മിക്കവാറും എല്ലാ കുടുംബങ്ങൾക്കും മാത്രമല്ല വ്യക്തികൾക്കു പോലും ബൈബിൾ സ്വന്തമായിട്ടു - l. ഭവനങ്ങളിൽ ബൈബിൾ പൂജ്യമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് ആഘോഷമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന പതിവുമു - l. കുടുംബ പ്രാർത്ഥന സമയത്ത് ധാരാളം പേർ ആ ബൈബിളിലെ ഒരു ഭാഗം വായിച്ച് അതിന്റെ സന്ദേശം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്വന്തമായി ഒരു ബൈബിളുേ - ¦ിലും അതുവായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നുേ - ¦ിലും ഇന്ന് നമ്മുടെ നല്ലൊരു ഭാഗം ജനങ്ങളുടെയും അവസ്ഥ അപ്പോസ്തല പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ എത്യോപ്യാക്കാരന്റേതു പോലെയാണ്.

എത്യോപ്യാ രാജ്ഞിയുടെ ഭണ്ഡാര വിചാരിപ്പുകാരനായ ഈ മനുഷ്യൻ രഥത്തിലിരുന്ന് വേദപുസ്തകം തുറന്ന് ഏശയ്യായുടെ പ്രവചനങ്ങൾ വായിച്ചു കൊ - pപോവുകയായിരുന്നു. ഫിലിപ്പ് അയാളെ സമീപിച്ചു ചോദിച്ചു: ''വായിക്കുന്നതു നിനക്കു മനസ്സിലാകുന്നുേ - m?'' അവൻ പ്രതിവചിച്ചു: ''ആരെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനിച്ചു തരാതെ എങ്ങനെയാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുക?'' (അപ്പ. പ്രവ. 8, 30-31). ഫിലിപ്പ് രഥത്തിൽ കയറി തിരുവചനങ്ങൾ അയാൾക്ക് വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുക്കുകയും അയാളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് ഒരു വൈദീകനിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ ജനങ്ങളും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള ഒരു സാഹചര്യമല്ല നമ്മുടെ ഇടവകകളിലും പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിലുമുള്ളതെന്ന് നമുക്കു പറയാൻ സാധിക്കുന്നത്? മനോഹരമായ രീതിയിൽ വചനാനുഭവം പങ്കുവയ്ക്കുന്ന അത്മായ സഹോദരങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുവെന്ന വസ്തുത നമുക്കെല്ലാം അറിവുള്ളതാണല്ലോ. വചനത്തിനായി നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ ഇത്രയേറെ ദാഹിക്കമ്പോൾ വചനാനുഭവം ഉൾക്കൊള്ളുവാനും അത് ഹൃദയസ്പർശിയായ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുക്കുവാനും താല്പര്യം കാണിക്കാത്ത വൈദീകനെ നോക്കി നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ ന്യായമായും പറയും: ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക''.

8. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള അനുരൂപത്തിന് അനുകൂലമായ സാഹചര്യം

പഠനത്തിനു മാത്രമല്ല, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും അനുകൂലമായ ഒരു സാഹചര്യമാണ് നമ്മുടെ ഇടവകകളിലുള്ളത്. ഒന്നിനോന്നു വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന പ്രാർത്ഥനാ ഗ്രൂപ്പുകൾ - ചിലതൊക്കെ

അപകടകാരികളാണെങ്കിലും - പൊതുവേ വളരെയേറെ സന്തോഷത്തിനും അഭിമാനത്തിനും വക നൽകുന്നവയാണ്. പ്രാർത്ഥനാ സമ്മേളനങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥനാ ഗ്രൂപ്പുകളെയും നാം ഭയപ്പെടുകയില്ല, പാളിച്ചകൾ നീക്കി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യേ - X്. എത്ര ഹൃദയ സ്പർശിയായ രീതിയിലാണ് ഇന്നു നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ആരാധനാ ക്രമത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതും. അനുഭവത്തോടെ അവർ ഗാനങ്ങളാലപിച്ച് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു; പരസ്പരം സൗഹൃദം പുതുക്കുന്നു; ദൈവം തങ്ങളിൽ വർഷിച്ച അത്ഭുതാവഹമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. സർവ്വോപരി എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നത് ഈ പ്രാർത്ഥനാ സമ്മേളനങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരുടെ മാനസാന്തരങ്ങളാണ്. ധാരാളം പേർ പല ദുശ്ശീലങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച്, പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞുമാറ്റി പുതിയ മനുഷ്യനായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു; അവരുടെ കാഴ്ച്ചപ്പാടുകൾക്കും സമീപനരീതികൾക്കും വ്യത്യാസമു - IIIകുന്നു; ക്ഷമിക്കാനും മറക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും, സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായി എന്തു ത്യാഗം സഹിക്കുവാനും സന്നദ്ധതയുള്ള വ്യക്തികളായി അവർ മാറുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അനുകൂലമായ സാഹചര്യമല്ലേ നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽ നിലനിൽക്കുന്നത്? അനുദിന ദിവ്യബലിക്കും അതിനു തൊട്ടുമുമ്പായുള്ള ആരാധനയ്ക്കുമായി ഇന്ന് ധാരാളം പേർ ദേവാലയത്തിൽ വരുന്നു - I. നമ്മുടെ അടിസ്ഥാന ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥനാ ചൈതന്യം കൊ - I കുറേകൂടി സജീവമാക്കേ - Iയിരിക്കുന്നു. യേശു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി പ്രാർത്ഥനയുടെ മാതൃക അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. യേശുവിന്റെ ഈ മാതൃകയെ ലൂക്കാ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ''അവൻ ഒരിടത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ - Iരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിലൊരുവൻ വന്നു പറഞ്ഞു: ''കർത്താവേ യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുക'' (ലൂക്കാ. 11, 1). ഇതുപോലെ ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന നമ്മുടെ മാതൃക ക - Iട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേയെന്ന് നമ്മുടെ ജനങ്ങളും നമ്മോടാവശ്യപ്പെടണം.

ഞാൻ ഈ പ്രസംഗത്തിലൂടെ നിങ്ങളോടു പറയുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതെല്ലാം വിശുദ്ധ ഗ്രിഗരി നസിയാൻസന്റെ വാക്കുകളിൽ ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു: ''മറ്റുള്ളവരെ ശുദ്ധരാക്കുന്നതിനു മുൻപ് നാം നമ്മെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കണം; മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രബോധനം നൽകുവാൻ നാം പ്രബോധിതരാകണം; മറ്റുള്ളവരെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു നാം പ്രകാശമായിത്തീരണം; മറ്റുള്ളവരെ ദൈവത്തിലേയ്ക്ക് അടുപ്പിക്കുന്നതിന്, നാം ദൈവത്തോടടുക്കണം; മറ്റുള്ളവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കാനും കൈപിടിച്ചു നടത്താനും വിവേകപൂർവ്വം ഉപദേശിക്കാനും നാം വിശുദ്ധീകൃതനാകണം'' (കത്തോ. മത. 1589). അതല്ലെങ്കിൽ നാം വെറും കപട നാട്യക്കാരായിത്തീരും. നമ്മുടെ കാപട്യം കാണുന്ന ജനങ്ങൾ നമ്മോടു പറഞ്ഞെന്നുവരും: ''വൈദ്യാ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക''.

പൗരോഹിത്യ സ്വീകരണത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുവിനോട് അനുരൂപരായിത്തീരുവാൻ, ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിച്ച് വചനത്തെ മാംസമാക്കുവാൻ, വാക്കിനെ പ്രവർത്തിയാക്കുവാൻ വേ - കൃപാവരങ്ങൾ സമൃദ്ധമായി നൽകണമേയെന്ന് നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.